

Inhoud

Voorwoord.....	pag. 3
Uitnodiging Regioavond 13 oktober.....	pag. x
Gespreksgroep jong volwassenen.....	pag. x
Verslagen van de regioavond van 14 september.....	pag. x
Ypsilon! 25 jaar empowerment.....	pag. x
Jubileum karavaan in naSomersfestival.....	pag. x
En wij dan?.....	pag. x
Boekbespreking.....	pag. x
Vrijwillige Hulpdienst.....	pag. x
Agenda.....	pag. x

Kopij ter redactie	Verschijningsdatum Regionieuws	Regioavond op Dinsdag....	
19 februari	3 maart	10 februari	Regionieuws in 2009
19 maart	7 april	10 maart	
23 april	5 mei	14 april	
21 mei	2 juni	12 mei	
.....	.....	09 juni	
.....	.....	14 juli	
20 augustus	1 september	11 augustus	
24 september	6 oktober	08 september	
22 oktober	3 november	13 oktober	
19 november	1 december	10 november	
.....	.....	08 december	
21 januari 2009	1 februari 2010	11 januari 2010	
		08 februari 2010	

Voorwoord

Overlastgevers kunnen in Rotterdam een gele kaart verwachten en daarna een rode. Na de laatste waarschuwing volgt huisuitzetting. Deze strafmaatregel kan worden opgelegd aan hennepkwekers, drugsdealers en aan personen die zich asociaal gedragen. Maar ook aan mensen met een psychiatrische stoornis, die als draaideurpatiënten te boek staan.

Wat is het geval!?!

Uit twee artikelen in de Volkskrant hierover het volgende:

“Buurt is schizofreen Albert meer dan beu”.

Albert is een alleenstaande man van midden veertig met een zware psychische stoornis. Hij woont in een portiekwoning in een dichtbevolkte wijk in Rotterdam. Dat gaat goed zolang hij zijn medicijnen slikt. Het probleem is, dat hij dat niet altijd doet en zonder medicatie gaat Albert zeer ongewenst gedrag vertonen.

Op slechte dagen gaat hij de deur uit met twee kromme zwaarden op de rug gebonden. “Hij raakt je niet aan, maar hij komt vlak voor je staan en neemt dan vechtsporthoudingen aan”, vertelt een buurtbewoner. “Hij schreeuwt je toe in een onverstaanbare taal. Enorm bedreigend en intimiderend.” Ook trok Albert de aandacht door met een getrokken zwaard achter buurtkinderen aan te hollen.

Albert is het prototype van de groeiende groep draaideurpatiënten in Nederland.

In de voorbije twaalf jaar is Albert al tientallen malen met een machtiging uit zijn huis gehaald en overgebracht naar een psychiatrische instelling. De laatste keer gebeurde dat door een arrestatieteam. Meert dan twintig agenten hadden het stratenblok afgezet na een melding, dat Albert met een vuurwapen liep te zwaaien. Wat niet het geval bleek te zijn.

Op dit artikel in de Volkskrant reageerde Malou van Hintum, (redacteur bij die krant), furieus.

Wie haalt het in zijn hoofd op basis van een gerucht een psychotische man(nee, niet een schizofreen; mensen zijn méér dan hun ziekte) te laten overmeesteren door een arrestatieteam?

Patiënten hebben recht op goede behandeling en zorg.

Wat kan helpen, is de inzet van een ACT-team. Een multidisciplinair zorgteam, 24 uur per etmaal bereikbaar. Zo’n team zoekt mensen als Albert ter plekke op, helpt bij de organisatie van hun dagelijkse leven, controleert hun medicijnname en onderhoudt contact met alle betrokkenen en andere hulpverleners.

Een ‘sterke arm’ die Albert ondersteunt, in plaats van overmeestert.

(bron De Volkskrant, van 27 en 28 augustus 2009)

Een arm die ondersteunt! Een goed voorbeeld daarvan is een grote Boeddhistische leefgemeenschap van mensen, die lijden aan schizofrenie. Een leefgemeenschap waar men uitgaat van een herstelmodel, gebaseerd op het gemeenschappelijk verantwoordelijk voor elkaar willen zijn. Respectvol en positief in de omgang. Kortom, **aandacht voor elkaar willen hebben**. Een haast onbereikbaar te achten ideaal, dat niettemin in die gemeenschap gestalte heeft gekregen.

Een kernachtig gegeven uit dit herstelmodel zal de leidraad vormen voor onze gesprekken op de **komende gespreksgroepen/-contactavond van 13 oktober. In de uitnodiging** leest u er meer over.

Een gegeven, dat het hele gezin raakt. Daarom een **aparte uitnodiging voor onze jongvolwassen gezinsleden** om deel te nemen aan **de gespreksgroep(en) voor broers/zussen van - en kinderen van een psychiatrisch ziek familielid**.

Het verslag van de vorige Regioavond brengt ons deze informatieve- en zeer ontspannen avond in herinnering. En als u er niet bij was? Beleef deze avond door het verslag **aandachtig te lezen**.

Ypsilon...!, 25 jaar Empowerment; waarop wij in ons Regionieus de aandacht vestigen..

“En wij dan...?” bepaalt ons bij de HUMOR, die voor ons een reddingsboei kan betekenen. Dus....**aandacht voor onszelf!**

De Jubileum Studiedag 2009, op zaterdag 21 november in Hilversum, mag ons niet ontgaan. Daarom ook nu weer aandacht voor dit heugelijke gebeuren.

Een bloemlezing uit het jaarverslag 2008 van de nu bijna veertigjarige Vrijwillige Hulpdienst Eindhoven mag in ons Regionieuws niet ontbreken. Hulpverlening met een gouden randje, gegeven met **aandacht aan hen, die hulp ontberen of vereenzamen**. Vandaar!!!

Met **De Agenda** is dit Regionieuws weer vol.

De redactie

.....

Uitnodiging Regioavond 13 oktober 2009

locatie: **Restaurant van het Ziekenhuis ‘De Grote Beek’**
 hoofdingang Boschdijk 771
 De richting naar parkeerplaats en restaurant
 wordt met Ypsilonbordjes aangegeven.

Aanvang: **19.30 uur**

Gespreksthema: **Omgaan met elkaar op een vanzelfsprekende-, natuurlijke wijze.**

Avondvoorzitter: **Olga Berger**

Sinds jaar en dag is de reguliere behandeling van schizofrenie afhankelijk van symptoombestrijdende psychofarmaca en wordt er te weinig aandacht geschonken aan het stimuleren en begeleiden van het natuurlijke herstelvermogen. Lambert van der Aalsvoort, psycholoog, deed wat dat laatste betreft een indrukwekkende ervaring op, toen hij zeventien jaar geleden in Taiwan kennis maakte met Longfatang. Een grote Boeddhistische leefgemeenschap van mensen, die lijden aan schizofrenie.

Sinds de jaren zeventig ontwikkelde de abt van die gemeenschap er een – in de ogen van de reguliere psychiatrie - controversieel herstelmodel dat ieder gebruik van psychofarmaca afwijst. Hij schreef er een zeer boeiend geschreven boek over met de titel **“Met gezond verstand”**- Herstel van schizofrenie langs natuurlijke weg.

Die natuurlijke weg naar herstel, zoals in dit boek beschreven, is gebaseerd op het gevoel voor groepsverantwoordelijkheid van- en voor alle leden van de gemeenschap.

Gemeenschapsleden worden door de abt en de monniken geobserveerd in de ontwikkeling van hun verantwoordelijkheidsgevoel.

Een voorbeeld hiervan is het volgende.

Opmerkelijk, hoewel eerder in Regionieuws beschreven, is de positieve invloed, die het zorgen voor een dier op de mens kan hebben.

In genoemde gemeenschap is een boerderij en er worden ook dieren gehouden.

Wanneer nu een lid van de gemeenschap aangeeft, dat hij graag voor een hond wil zorgen, mag dat.

Er wordt hem verteld, hoe hij het dier moet verzorgen, maar verder moet hij maar zien hoe hij met het dier omgaat. Dat wordt van een afstandje gevolgd.

De filosofie hier achter is, dat het constant en onafhankelijk kunnen verzorgen van een huisdier o.m. een veelbelovend teken van herstel is.

Door het verzorgen van een dier kan een mens uit zichzelf ontsnappen. Hoe belangrijk is dit voor mensen, die aan schizofrenie lijden. Immers, juist zij zijn vaak in zichzelf gekeerd. Zij isoleren zich van ons door angst, of onmacht, -gebrek aan zelfrespect en door hun - soms ongewenst en onredelijke-gedrag. Leidt vooral dat laatste er wellicht toe, dat wij (soms) afstand houden van hem, of haar? Waar heeft dat mee te maken? Met onze angst, -onmacht, -onwetendheid of wellicht ons gebrek aan tolerantie en respect? Herkennen wij dit in onze contacten met hem/haar?

Angst? – soms misschien;

Onmacht? - Vaak;
 Onwetendheid? - Vast wel;
 Gebrek aan tolerantie en respect? - Ook dat.
 Worden wij hierdoor belemmerd om **op een vanzelfsprekende en natuurlijke wijze met 'onze' psychisch zieke familieleden om te gaan?**

Laten wij over deze vraag met elkaar in gesprek gaan. Dat er rust en ruimte is voor eenieder om zijn/haar gedachten onder woorden te brengen.

Hierna volgt een overzicht van de samen te stellen gespreksgroepen met de daarbij vermelde groepsleiding, uiteraard onder het nodige voorbehoud.

- Groep A** Kennismakingsgroep voor nieuwe bezoekers,
o.l.v. Janneke Bloesem en Jan Wouters.
- Groep B** nieuwe leden,
o.l.v. Maria Ankersmit en Olga Wijnen.
- Groep C** voor jongvolwassenen (kind van...;broer zus van...),
o.l.v. Johan Blom.
- Groep D** partners van....
o.l.v. Olga Berger
- Groep 1** voor familieleden van beschermd (zelfstandig) wonende patiënten,
o.l.v. Ruud Douglas en Ton van de Heuvel.
- Groep 2** voor familieleden van opgenomen patiënten,
o.l.v. Ine van de Berg.

Bij de ingang van de zaal liggen lijsten waarop u zich voor één van de groepen kunt inschrijven.
 Graag tot ziens op 13 oktober as.

*Namens de taakgroep Regioavonden,
 Johan Blom*

.....

Jongvolwassenengroep op de gespreksavond

Voor de gespreksgroepen-/contactavond van 13 oktober 2009 gaat een extra uitnodiging uit naar jongvolwassenen.

Een gespreksgroepenavond beleeft ieder weer anders, maar als je je eigen verhaal vertelt en naar anderen weet te luisteren ben je toch in staat elkaar te helpen. Dat werkt bevrijdend!

Wij nodigen jullie daarom hartelijk uit voor de gespreksgroepen-/contactavond van 13 oktober om mee te doen in de gespreksgroep voor:

Kinderen van....., indien je bent opgegroeid in een gezin waar vader, of moeder psychiatrische problemen had en daardoor onvoldoende ruimte heb gekregen om je gevoelens te uiten.

Broer-zus van....., indien je bent opgegroeid in een gezin waar een broer, of zus aan een geestelijke stoornis leed.

“Kinderen van...” en “Broers en zusters van.....” ervaren eigen problemen; andere dan die van “ouders van...”, of “partners van...”, ook al zijn er problemen, die door alle gezinsleden gemeenschappelijk worden gevoeld; maar toch...! Als je in een gezin bent opgegroeid, waar je nooit eens gezellig een vriend, of vriendin mee naar huis kon nemen, waar je nooit eens gewoon uitgelaten jong kon zijn en blij was als de vakantie voorbij was; kortom, als je in een gezin leefde waarop een druk lag en waarin je voor je gevoel op het tweede plan kwam, dan ben je tekort gekomen.

Kom er over praten met lotgenoten van je eigen leeftijd !

Doen !!! op 13 oktober as ben je hartelijk welkom !

Johan Blom

.....

Verlag Regioavond 14 september 2009

“We hebben een mooie zomer beleefd; wie weet een opmaat naar een zinvol lotgenotencontact in het nieuwe seizoen,” aldus de avondvoorzitter op de eerste avond van ons 23^e Ypsilonjaar, die vervolgens de aanwezigen hartelijk welkom heette. Een bijzonder welkom gold de spreker op deze avond, de heer van Luyten, zorgdirecteur Forensische Psychiatrie. Ook een speciaal woord van welkom voor de nieuwe bezoekers en voor de ondersteuning vanuit de GGzE.

Vervolgens werden de makers van de verslagen van de in juni, juli en augustus gehouden Regioavonden voor hun inspanningen bedankt en Stan van Heerebeek voor zijn aanbod de inleiding op deze avond te notuleren.

De aandacht werd gevestigd:

- * op het naSommerfestival op het terrein van ‘De Grote Beek’ op zondag 20 september. Een festival dat dit jaar ook in het teken stond van de Jubileakaravaan van Anoiksis, de Schizofreniestichting, Verwenzorg en Ypsilon;
- * op de Provinciale Ontmoetingsdag, 26 september in Tilburg en
- * op de Landelijke dag Psychisch Gezondheid (10 oktober) met als het centrale thema: ‘Autisme’.

Voorts gaf de voorzitter een toelichting op de taken van onze belangenbehartigers, zoals vermeld in het Regionieuws. Schroom niet van hun diensten gebruik te maken. Zij zijn beschikbaar voor u.

Voor elk Regionieuws zoekt mevrouw Loes Wessels een toepasselijke uitspraak bij de artikelen, zoals ook in het septembernummer: **“Door verantwoordelijk te denken en te handelen ben je niet meer deel van het probleem, maar word je deel van de oplossing!”**

De voorzitter haakt hier bij aan: “Verantwoordelijk denken en handelen..., hoe moeilijk is dat in gegeven omstandigheden met onze psychisch zieke verwanten” en hij citeert vervolgens Bas van Raay in het Succesnummer van Y.N.: “Aan ouders en familie wordt gevraagd om in soms zeer moeilijke omstandigheden om te gaan met een zeer ingewikkeld persoon. Om dat goed te kunnen doen moet je bijna professional zijn. Om zo’n klus te klaren en zo’n taak te vervullen heb je ondersteuning nodig.”

Die ondersteuning kunnen wij elkaar geven. Op avonden als deze, waarop wij ons als familieleden en naastbetrokkenen bepalen bij de zorg voor iemand, die psychisch ziek is. Over die zorg, maar dan voor een groep van patiënten in zorg bij de Forensische Psychiatrie, willen wij vanavond naar aanleiding van het door de heer van Luyten te behandelen onderwerp met elkaar in gesprek gaan. Hierop krijgt de heer van Luyten het woord.

Zorggroep directeur van de Woenselse Poort, Theo van Luyten vertelde dat met name veiligheid erg belangrijk bij de behandeling is. Veiligheid op drie gebieden, namelijk voor cliënten, medewerkers en de maatschappij. Er zijn echter geen **forensische** ziektebeelden, zoals forensische schizofrenie, maar een ernstig misdrijf heeft er toe geleid dat er in een forensische setting moet worden behandeld. T.B.S. (ter beschikking stelling voor de Staat) is geen synoniem voor forensische psychiatrie, het is namelijk een onderdeel ervan. Bij een strafbaar feit waarop de strafmaat meer dan 4 jaar detentie is, gaat T.B.S. gelden. Er moet dan wel sprake zijn van psychiatrische problematiek die mede de oorzaak is van het voldongen feit. Vaak is tevens de aanleiding van dit feit middelenmisbruik zoals alcohol of drugsmisbruik en/of problematiek in de relationele sfeer.

De behandeling in een forensische kliniek heeft tot doel de kans op herhaling aanzienlijk te verkleinen. Deze kans is groot door haatgevoelens van de cliënt ten opzichte van de maatschappij, die onder meer ontwikkeld zijn door de hechtenis die deze man of vrouw heeft ondergaan. Ook bij forensische psychiatrie ligt de nadruk op rehabilitatie waarbij een aantal instrumenten erg van belang zijn:

- a) Zinnvolle dagbesteding: Dit omdat anders de cliënt het gevoel heeft dat hij of zij niks te verliezen heeft bij een recidief. Wat moet je immers gaan doen als je uit de kliniek of gevangenis komt, terwijl er een blakend gat van bijvoorbeeld acht jaar in je C.V. zit bij een eventuele sollicitatie naar een baantje?
- b) Risicoanalyse: Wat is er gebeurd en hoe kon dat gebeuren? Bijvoorbeeld door een psychose. Bij de behandeling wordt nagegaan welke signalen er zijn dat iemand boos of agressief wordt. Dit wordt dan geëxperimenteerd in rollenspellen. Ook het niet kunnen inleven in andermans gevoelens is vaak een probleem, bij verkrachtingszaken bijvoorbeeld.

Soms lukt het om mensen terug te brengen in de maatschappij, maar soms ook niet. In dit laatste geval wordt uit het oogpunt van veiligheid verkozen om de cliënt binnen de muren van de kliniek te houden, niet uit straf. Het probleem zal nooit helemaal verholpen zijn in onze maatschappij, maar de kans op herhaling is bij forensische psychiatrie wel drie keer kleiner geworden, namelijk 20% recidief in twee jaar na ontslag, ten opzichte van rechtstreeks uit een gevangenis 75% binnen twee jaar.

Stan van Heerebeek

Onder de pauze kregen we een aantal vragen voorgelegd, die na de pauze beantwoord werden. Hieronder volgende de vragen, zodat u voor uzelf ook kunt nadenken. De antwoorden vindt u onderaan het artikel

1. Hoeveel personen met een TBS maatregel telt Nederland in 2009?
  - a. 1200 b. 2100 c. 2900 d.3900
2. Hoeveel personen hebben in 2009 een TBS maatregel gekregen?
  - a. 100 b. 150 c. 200 d. 350
3. Hoe lang is de gemiddelde behandelduur bij een TBS maatregel?
  - a. 2 jaar b. 5 jaar c. 8 jaar d.10 jaar

4. Aantal onttrekkingen in 2008? Meer of minder dan 50? (Dat wil zeggen: mensen die na weekendverlof niet terugkomen of zich anderszins aan het toezicht van de hulpverlening onttrekken.)
5. Aantal ontvluchtingen in 2008? Meer of minder dan 5.
6. Aantal personen in een gevangenis in Nederland in 2008?
  - a. 1150 b. 2300 c. 2800 d.3400
7. Aantal personen in de gevangenis met “ernstige psychiatrische problematiek”?
  - a. 2% b.5% c. 10% d.15%

Antwoorden.

1. 2900 (c)
2. 150 (b). Het laatste half jaar is het aantal gedaald.
3. 8 jaar (c) We hebben in Nederland een goede behandelmethode, maar die politiek maakt die langzaam kapot volgens Theo. Levenslang TBS bestaat niet. Het kan wel lang aanlopen door verlengingen. Zolang er een veiligheidsrisico is, komt er geen eind aan het TBS.
4. Antwoord: 32. Dat komt omdat er een betere risicoanalyse is. Daardoor zijn er minder onttrekkingen. Als iemand zich onttrekt is de strategie heel simpel, terug naar af. Als iemand zich niet aan de verlofregelingen houdt, wordt die ingetrokken. Er zijn ongeveer 50.000 verlofbewegingen per jaar. Er gaat dus eigenlijk nauwelijks iets mis.
5. Antwoord: 0. De laatste ontvluchting was in 2004.
6. 23000 (b). We hebben na Amerika de meest aantal gevangenen, we hebben de meeste bedden in de psychiatrie. Veel TBS-gestelden komen pas na gevangenisstraf in de kliniek. De maatschappij wil eerst vergelding, zodat de straf uitgezeten moet worden voordat behandeling begint. Ze krijgen meer levensruimte in de kliniek. Ze moeten eerst iets te verliezen hebben om mee te werken aan de behandeling. Bij een gevangenisstraf staat iemand vaak binnen 6 jaar op straat. TBS kan tot 45 jaar oplopen door verlengingen. Vandaar dat advocaten tegenwoordig geen psychiatrisch onderzoek bij hun cliënten willen laten doen.
7. Antwoord: 15% (d).

Wat familiecontact betreft ligt het in de TBS kliniek moeizaam. Er is mogelijkheid tot bezoeken, maar daar wordt weinig gebruik van gemaakt. Er is wel contact met familie via maatschappelijk werk. Veel cliënten hebben een delict in de familiesfeer gepleegd.

Hoe houdt de verpleging het vol, was een van de vragen.

Successen worden breed uitgemeten. Er is een groepsgeest, dat moet ook wel omdat de verpleging zich veilig moet voelen. Alle cliënten zijn tot een delict in staat en dat maakt het werk onveilig. De medicatie wordt eventueel ook tegen de wil van de cliënt toegediend omdat veiligheid voorop staat.

De behandelwijze door de forensische psychiatrie is intensiever dan bij de gewone psychiatrie. Wat de behandeling betreft zou je kunnen zeggen dat misdaad in zekere zin loont.

.....

Ypsilon...!, 25 jaar Empowerment

Gedurende de vijftig jaren van haar bestaan hebben Ypsilonleden op veel gebieden baanbrekend werk verricht. Daarvan - in het Succesnummer van Ypsilon Nieuws - de mooiste juweeltjes en mensen die aan de basis daarvan hebben gestaan, aldus onze landelijk voorzitter Marja Hasert. We hoeven alleen maar te denken aan de overtuiging en de bereidheid bij veel hulpverleners om naar familie te luisteren en hen bij de behandeling te betrekken. Dan heb je het gevoel dat de zorg om 'onze' mensen meegedragen wordt. En dat helpt!

Maar toch..., familieleden en andere betrokkenen bij de zorg om psychisch zieke mensen – **wij dus** - staan er nog vaak alleen voor. **Juist op momenten** als het niet zo goed met hem, of haar gaat. Of als erger dreigt. Dan is het zaak, dat wij de situatie aan kunnen; dat wij in staat zijn de problemen het hoofd te bieden. Empowerment dus. Daar hebben we elkaar bij nodig en dank zij de maandelijkse Regioavonden kunnen bij elkaar bemoediging en steun ervaren.

In de contacten leren we van elkaar de problemen in de juiste verhoudingen te zien en zoeken we naar oplossingen. Zo kunnen we onszelf hernemen. Met dat doel werd Ypsilon opgericht.

Een vraag aan de psychiater Jules Tielens: "Wanneer kan Ypsilon worden opgeheven?"

Zijn antwoord:

"Nooit!"

De mens is niet goed, of slecht, maar zal altijd feilbaar blijven. Dus..., er moet altijd een waakhond annex ideeënbron zijn.

.....

Het naSomerfestival & de Jubileakaravaan

Zondag 20 september jl. ; één uur in de middag; de Jubileakaravaan doet GGzE – Eindhoven aan.

In – en rond 'het Ketelhuis' op het terrein van 'De Grote Beek' was het op dat tijdstip al een gezellige bedrijvigheid. In 'het Ketelhuis' werd de laatste hand gelegd aan de tentoonstelling van schilderijen. Een palet van schilderijen moet ik het noemen, waaronder verscheidene juweeltjes.

Vóór 'het Ketelhuis' een podium waarop een muziekgroep druk was met het inregelen van het geluid. En een catwalk voor een later op die middag te houden modeshow van door cliënten vervaardigde kleding. Met her en der zitjes en een lange tafel met banken leek het geheel op een uitspanning.

Een tiental marktkramen vormden een denkbeeldig pleintje, waar het goed toeven was. Een standwerker ontbrak nog, maar de mensen bij de kramen prezen hun waren met enthousiasme aan.

Keramiek, kleding, kaarten, sieraden, maar ook een kraam waar appeltaarten te koop waren en één waar hamburgers werden gebakken, die een heerlijke geur verspreidden. Uiteraard ontbraken de jubilerende verenigingen Anoksis en Ypsilon niet op dit pleintje.

Kinderactiviteiten waren gepland en een mini kinderboerderij maakte deze braderie compleet.

Onder deze alinea moet de foto komen van de Ypsilonkraam met als onderschrift: De Ypsilonkraam

Om twee uur was de officiële start van deze middag, maar vooraf was er de alternatieve Jubileakaravaan met een heuse paardentram, een huifkar en een rijtuigje. Deze karavaan trok over het terrein langs alle gebouwen om festivalgasten op te halen. Intussen werd door een groepje Ypsilonners koortsachtig gewerkt om zeventig ballonnen met de opdruk: 'Ypsilon – 25 jaar' met heliumgas te vullen. Een activiteit, die vooral de aandacht van kinderen trok.

(Naast deze alinea moet de foto komen van de paardentram met als onderschrift: (foto paardentram:

Onderschrift foto) Joke Zwanikken van verenzorg bij de paardentram)

Toen was het zover dat mevrouw MarieLouise Vossen, directeur bij de GGzE, het feest met een woord van welkom opende en hen bedankte, die dit festival hadden voorbereid en georganiseerd. Na nog meer waarderende woorden door een vertegenwoordiger van 'De Boei' was het tijd voor het oplaten van de ballonnen. Na het aftellen door mevrouw Vossen gingen ze de lucht in. Een leuk gebeuren, dat een feestelijk tintje aan de start van dit festival gaf.

Het mooie weer zal er zeker toe hebben bijgedragen, dat het gezellig druk was, maar zeker is, dat de locatie, het gevarieerde programma en de foutloze organisatie deze middag tot een groot succes hebben gemaakt. Een pluim voor allen die hiervoor hebben gezorgd.

Johan Blom

.....

En wij dan???

Ik durf het haast niet te schrijven, maar ik voel me zelfs een beetje gelukkig. We maken weer grapjes en sarcastische opmerkingen. Ondanks alles hebben we het goed met elkaar> Aan Joost lijkt het voorbij te gaan. Hij heeft het te druk met zichzelf, wil weer zelfstandig wonen en ziet dat als een zware opgave. Op een dag roept hij mij op het matje. "Floris zegt dat jullie gelukkig zijn. Is dat waar?" Hoe pak ik dit aan? "Ja, wij zijn best gelukkig", beken ik eerlijk. "Dat vind ik wel lullig voor mij", is zijn teleurgestelde reactie.

Hij zit de hele week op die akelige resocialisatieafdeling en wij zitten hier doodleuk gelukkig te zijn. "Zie het als een compliment. Dat ik weer gelukkig durf te zijn, betekent dat ik vertrouwen in je heb en de zorgen los kan laten", leg ik hem uit. "Wat schiet jij er mee op als ik hier de hele week zit te treuren? Daar verander ik jouw situatie niet mee. Wat heb je aan een droevige moeder? Je kunt maar beter een vrolijke moeder hebben dan hoef je niet meer de last te dragen dat ik ongelukkig ben door jouw ziekte, dat scheelt toch?" Zijn gezicht klaart op, zo had hij het nog niet bekeken. "Maar", zeg ik er achteraan, "het zal me altijd pijn blijven doen, jouw ziekte is een zere plek, ook, al ben ik nog zo vrolijk." Nu is zijn hart gerust, dit wilde hij blijkbaar horen.

Gek, dat het me moeite kost om ervoor uit te komen dat ik me gelukkig voel. Alsof het eigenlijk niet kan en mag. Alsof Ypsilon-ouders met zoveel zorgen en problemen per definitie ongelukkig horen te zijn. Wat een onzin. Ik heb jaren gedaan over het rouwen en verwerken. Ik kan toch niet altijd blijven treuren Dat ik mijn gevoel voor humor heb behouden is een groot goed. Het geeft me ruimte. Ik las laatst dat het wetenschappelijk is aangetoond dat lachen gezond is. Er gaat een helende werking van uit: het ontspant, is goed voor je lijf, verhoogt je weerstand, er worden stoffen aangemaakt waardoor je je prettig voelt. Als er iemand is die dat nodig heeft, ben ik het wel. Humor tilt me uit boven de zorgen en de ernst. **Voor mij is het een reddingsboei!**

Kate

(Een fragment uit het openhartige verhaal "**Humor in het gezin**" Succesnummer! Ypsilon Nieuws)
Een aanrader!!!

.....

Boekbespreking: "Weg van de Waan"

Het boek 'Weg van de Waan' is geschreven door een negental verschillende familieleden van mensen met schizofrenie. Het is dus echt een Ypsilonboek en daar is het ook te koop voor 7 euro. De reden dat dit verslag ook in Open Geest is verschenen is, dat cliënten moeten inzien dat veelal ouders enorm lijden onder de ziekte van hun zoon of dochter. Het is niet niks als je zoon of dochter bijvoorbeeld op straat zwerft, helemaal ondervoed en psychotisch of dat hij of zij zo

weinig ziektebesef heeft dat hij elke vorm van hulp weigert. Dit boek maakt dat duidelijk op een haarscherpe manier.

Naast familieleden komen ook enkele hulpverleners aan het woord zoals psychiater Daniël van Dijk van ziekenhuis Duin en Bosch in Castricum. Hij noemt het een van de ernstigste ziektes die het leven van jonge mensen compleet ontwrichten. Maar ook die van hun ouders, en zij zijn volgens hem bij de behandeling en hulpverlening van onschatbare waarde. Verder staat er algemene informatie over medicijnen en over de wet BOPZ. Deze laatste regelt de zogenoemde rechterlijke machtiging (RM) en IBS (In bewaring stelling). Het meest trieste verhaal in dit boekje is van een jongeman die door zijn psychose in een gevangenis belandt zonder dat hij enig strafbaar feit heeft gepleegd. Maar ook verhalen van mensen die een totaal uitzichtloos leven hebben. Gelukkig staan er enkele lichtpuntjes in de verhalenbundel zoals dat van Koen die een redelijk leven heeft in een beschermde omgeving en het project KANS in Amsterdam dat voorziet in beschermde arbeidsprojecten.

Voor cliënten die nog weinig besef hebben wat hun ziekte voor hun dierbaren betekent, is dit boek van onschatbare waarde. Het geeft in 138 bladzijden precies weer waarom de triade tussen hulpverleners, familie en patiënt zo belangrijk is.

Stan van Heerebeek

Vrijwillige Hulpdienst

Voor mij ligt het concept jaarverslag 2008 van de Vrijwillige Hulpdienst. Een onafhankelijke Stichting die al bijna veertig jaar hulpverlening organiseert met nu 280 vrijwillige medewerkers.

*Behalve traditioneel vrijwilligerswerk wordt **buddyzorg** verleend aan mensen met een zeer ernstige of levensbedreigende ziekte. Ook **Maatjesprojecten** voorzien in een behoefte voor mensen, die een moeilijke periode doormaken (rouw, psychische klachten, relatie en gezinsproblemen).*

*Meer bekend onder ons is **de Vriendendienst** voor mensen met psychiatrische problematiek. Deze hulp is gericht op sociale activering en maatschappelijke participatie. Samen leuke en moeilijke dingen doen. Een minder bekende activiteit is **“Vrij en Verder”** voor mensen met een justitieel verleden.*

***De Vrijwillige Thuiszorg** voor hulp en steun aan langdurig zieken en/of aan hun huisgenoten en mantelzorgers is algemeen bekend. Dit in tegenstelling tot **het Klapperproject** voor hulp bij thuisadministratie.*

Alles bij elkaar een indrukwekkend aanbod aan ondersteuning, gegeven door niet-hoog-genoeg te waarden vrijwilligers.

Volgens de bij het jaarverslag ontvangen brief heeft de ervaring geleerd, dat veel lezers van dergelijke verslagen zich beperken tot de hoofdstukken die voor hen van direct belang zijn. Die constatering gaat wat mij betreft voor dit jaarverslag niet op. Het is overzichtelijk en nodigt tot lezen. Een voorbeeld hiervan is een optimistisch geluid over de door velen zeer sceptisch beoordeelde W.M.O.

“Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo) werkt positief

Bij de invoering van de Wmo heeft de VHD de kansen en bedreigingen geïnventariseerd. De balans voor 2008 is, dat de Wmo de VHD meer **kansen** heeft geboden dan **bedreigingen**.

Door de Wmo is een groot deel van de subsidie verschoven van het Zorgkantoor naar de Gemeente Eindhoven. Hierdoor is de VHD in grote mate afhankelijk geworden van de Gemeente Eindhoven.

Dankzij de goede werkrelatie met de Gemeente Eindhoven op zowel politiek, beleidmakend als uitvoerend niveau, biedt deze ontwikkeling de VHD kansen

De vrijwilligers van de VHD timmeren niet aan de weg; meestal achter de voordeur. Zij helpen onopvallend.

Bij het veertigjarig bestaan zal de VHD met een campagne ter verbetering van de naamsbekendheid, naar buiten treden.

Ypsilon feliciteert de Vrijwillige Hulp Dienst en haar medewerkers met dit jubileum.

.....

Agenda

1 oktober   *Workshop voor groepsleiders van zelfhulpgroepen.
Claraklooster Helmond*

10 oktober   *Landelijke dag Psychische Gezondheid
Thema: 'Autisme'*

21 november   *Jubileum Studiedag 2009
Hilversum (Y.N. Succesnummer)*

***Farmacotherapie bij
Psychiatrische Patiënten***

Paul H.M. van Dongen, *Psychiater* Prof. Dr. Anton J.M. Loonen,   *arts/klinisch*
farmacoloog

[ ]   Frederik Hendriklaan 95
         5212 BC 's-Hertogenbosch
         Tel. +31 (0)73 6143747
         Fax +31 (0)73 6134896

[ ]   Karel Doormanlaan 3
         5242 BN Rosmalen
         Tel. +31 (0)73 5213799

Wegwijs bij Ypsilon, afdeling Eindhoven & de Kempen
www.ypsiloneindhoven.nl

Voorzitter:

Geertje Boon tel. 06 533 91 020

Secretariaat:

Vacant
Postbus 367
5500 AJ VELDHOVEN

Penningmeester:

Hendrik Brunt (1^e penningmeester) tel. 040-2536647
Postbankrekening no. 3928050 t.n.v. Ypsilon Eindhoven

Ledenadministratie:

Henk Staal Tel.nr. 040-2415863
e-mail: henkstaal@hetnet.nl

Regionieuws redactie:

Johan Blom (eindredactie) tel. 040-2522655
Olga Berger tel. 040-2859356
e-mail: BergerOlgaM@cs.com
Loes Wessels tel. 040-2445210

Public Relations:

Loes Schinning tel. 040-2517410

Taakgroepen (coördinatoren):

Thema-avonden: Johan Blom en Olga Berger

Gespreksgroepen: Olga Berger en Johan Blom

Belangenbehartiging

Jan Wouters (individuele en structurele knelpunten)
tel. 040-2624709
Janneke Bloesem (vertrouwens-contacttelefoon)
tel. 040-2045676
Maria Ankersmit (nieuwe bezoekers)
tel. 040-2435441

“Nu voor later” en ‘Opmaat’ (Stichtingen voor beheer van geld en goederen)
Hendrik Brunt tel. 040-2536647

**YPSILON IS EEN GEWELDIGE STEUN.
NOG STEEDS!!**